

De wereldbosbouwcongressen *)

A. Stoffels

De eerste internationale bijeenkomst van bosbouwkundigen werd in 1900 in Parijs gehouden ter gelegenheid van de internationale tentoonstelling aldaar. Op dit congres werd gesproken over de vraag naar hout in de wereld. Een dergelijke bijeenkomst vond in 1913 eveneens in Parijs plaats.

We moeten beide bijeenkomsten als incidenteel beschouwen. Niettemin kunnen zij worden gezien als de voorlopers van de wereldbosbouwcongressen, zoals wij die thans kennen.

Het regelmatig houden van wereldcongressen kwam tot stand toen het in 1905 opgerichte Instituut international d'agriculture zich ook met bosbouwkundige vraagstukken ging bezighouden. De oorsprong van de congressen gaat terug tot het jaar 1922, toen de algemene vergadering van het genoemde instituut de studies besprak met betrekking tot de houtvoorraden in de wereld. In 1924 bestudeerde de algemene vergadering van het Instituut international d'agriculture nieuwe en verbeterde statistieken over de bosbouw en besloot dat deze het onderwerp zouden moeten zijn van een wereldbosbouwcongres dat in 1926 in Rome zou worden gehouden.

Dit eerste congres te Rome werd rechtstreeks door het Instituut international d'agriculture georganiseerd. Een belangrijke aanbeveling van het congres was om te komen tot de instelling van een Instituut international de sylviculture, dat nauwe banden zou moeten onderhouden met het te Rome gevestigde Instituut international d'agriculture. Dit bosbouwinstituut zou de opdracht moeten krijgen om in de toekomst regelmatig wereldbosbouwcongressen te organiseren.

Door gebrek aan geldmiddelen is het niet tot de oprichting van een internationaal bosbouwinstituut gekomen. Wel werd binnen het Instituut international d'agriculture in 1927 een bosbouwafdeling opgericht. Het internationale landbouwinstituut bleef zich hierdoor met het organiseren van wereldbosbouwcongressen bezighouden.

Het tweede congres vond in 1936 in Boedapest plaats. In tegenstelling tot het eerste congres waarbij het internationale landbouwinstituut zelf de organisatie in handen had, werd deze organisatie toever-

trouwd aan het ministerie van Landbouw van Hongarije. Hierdoor werd meer nadruk gelegd op het feit dat een bepaald land als gastland gaat optreden.

Het congres in Boedapest nam een aanbeveling aan dat er een permanente internationale commissie zou worden gevormd die tot taak kreeg regelmatig wereldbosbouwcongressen voor te bereiden. Deze commissie zou wel in het kader van het Instituut international d'agriculture moeten werken, maar toch een zoveel mogelijk zelfstandige functie moeten krijgen. Na veel beraadslagingen besloot men in 1938 een Centre international de sylviculture op te richten, dat verbonden was aan het internationale landbouwinstituut maar zijn zetel in Berlijn kreeg. Dit centrum begon zijn werkzaamheden in 1939.

In 1943 organiseerden de Verenigde Naties in Hot Springs een internationale conferentie die tot taak had de mogelijkheden te onderzoeken van een nauwere internationale samenwerking op het gebied van de landbouw in de ruimste zin van het woord. De besprekingen van deze conferentie hebben geleid tot de oprichting van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO) in 1945. De taken en werkzaamheden van het internationaal landbouwinstituut met inbegrip van het internationaal bosbouwcentrum werden in deze organisatie ondergebracht.

Er was reeds besloten dat het derde wereldbosbouwcongres in Helsinki plaats zou vinden. De FAO-conferentie, die het werk van de algemene vergadering van het internationale landbouwinstituut had overgenomen, besloot dit congres in Helsinki in 1949 te houden. Het congres sprak zich uit dat de wereldbijeenkomsten in de toekomst na regelmatige intervallen zouden plaats hebben en dat het volgende congres zich in het bijzonder met de bosbouwvraagstukken in tropische landen zou bezighouden.

Overeenkomstig deze aanbeveling besloot de conferentie van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties, dat het vierde wereldbosbouwcongres in 1954 bij voorkeur in een tropisch land zou worden gehouden en verzocht de directeur-generaal van de organisatie om te vragen welk land als gastland zou willen optreden. De Raad, het dagelijks bestuur van de FAO, moest dan de keuze doen. Zo werd dit vierde congres in 1954 in Dehra Dun (India) gehouden. Op dit congres werden de taak en de

* Volgend congres wordt in 1978 in Indonesië gehouden

werkwijze van de wereldbosbouwcongressen uitvoerig besproken. De bijeenkomsten zouden moeten dienen om gedachten uit te wisselen, ervaringen te vergelijken en alle bosbouwkundige vraagstukken te bespreken.

Voor het vijfde wereldbosbouwcongres had de directeur-generaal van de FAO alle leden-landen van de Verenigde Naties en van de FAO aangeschreven met het verzoek te willen opgeven of zij als gastland wilden optreden. De Raad van de FAO koos voor het vijfde congres de Verenigde Staten van Amerika als gastland. Het congres werd in 1960 in Seattle gehouden.

Dezelfde procedure werd gevolgd bij het zesde wereldbosbouwcongres, dat in 1966 in Madrid plaatsvond en het zevende wereldbosbouwcongres in 1972 in Buenos Aires. Bij deze congressen betaalde het gastland alle diensten van de FAO bij de voorbereiding en de uitvoering.

Het congres in Buenos Aires heeft de directeur-generaal van de FAO gevraagd om na instemming van de Raad van deze organisatie het aan de Raad ondergeschikte Comité voor de Bosbouw te verzoecken opnieuw de beginselen, de draagwijdte en de gang van zaken van de toekomstige wereldbosbouwcongressen te bestuderen.

In zijn vergadering van mei 1974 heeft het Comité van de Bosbouw regels opgesteld voor de wereldcongressen die in grote lijn niet afwijken van de richtlijnen zoals die op het congres van Dehra Dun waren aanvaard, maar wel nauwkeuriger werden gedefinieerd. De congressen moeten als forum dienen voor de uitwisseling van gedachten en ervaringen en beraadslaging over alle zaken die de bosbouw betreffen en die kunnen leiden tot aanbevelingen met een algemeen of regionaal karakter. De taak van een congres is slechts adviserend en de uitvoering van de aanbevelingen behoort niet tot zijn opdracht.

Het congres staat open voor deelnemers uit landen die lid zijn van de FAO, de Verenigde Naties of één van de dochterorganisaties. Deelnemers kunnen zijn:

- a afgevaardigden van regeringen;
  - b afgevaardigden van internationale organisaties;
  - c afgevaardigden van wetenschappelijke, technische en opleidingsinstellingen;
  - d afgevaardigden uit de industrie en uit openbare of particuliere lichamen, die zich met de bosbouw bezighouden;
  - e afgevaardigden van vakorganisaties;
  - f particulieren die bij de bosbouw, de bosbescherming of het gebruik van bosproducten betrokken zijn.
- Als toegevoegde deelnemers worden relaties van deelnemers en studenten beschouwd.

Ook het Comité voor de Bosbouw stelde dat elke deelnemer zijn eigen mening moest kunnen vertolken en zijn regering of organisatie niet kon binden.

Wanneer er gestemd moet worden dan heeft elke deelnemer één stem. Er wordt gestemd bij gewone

meerderheid.

Deze regels voor toekomstige wereldbosbouwcongressen, opgesteld door het Comité voor de Bosbouw, werden in november 1974 door de Raad van de FAO aanvaard.

De directeur-generaal van de FAO heeft eind 1974 de landen gevraagd wie voor het in 1978 te houden wereldbosbouwcongres als gastland zou willen optreden. De Raad van de FAO zou in de vergadering van juni 1975 daarop een beslissing nemen.

Op het ogenblik van de keuze van de Raad waren er twee landen die aanboden gastland te zijn: Bulgarije en Indonesië. Een derde land had zich teruggetrokken.

De Raad overwoog, dat reeds enige congressen in Europa zijn gehouden en dat op dit ogenblik de vooruitgang van de bosbouw in de ontwikkelingslanden onze eerste aandacht moet hebben. De Raad koos dientengevolge voor Indonesië onder het uitspreken van grote waardering voor het aanbod van Bulgarije.

Hiermede is bepaald, dat het achtste Wereldbosbouwcongres in 1978 in Indonesië zal worden gehouden. De plaats van samenkomst zal Djakarta zijn en wel in de "Jakarta Convention Hall". Een aantal excursies zal door het gastland worden georganiseerd.

De op het congres te gebruiken talen zullen Frans, Engels en Spaans zijn.

